

kratisk at sørge for, at Udøverne af et Erhverv faar højere Lønninger, men det er absolut udemokratisk at fremtvinge det ved Mangel paa Tilgang, der specielt gaar ud over de ubemidlede. I hvert Fald forekommer det mig, at det ikke er Statens Opgave at være lønregulerende, heller ikke at sørge for, at Skibsparter og Dampskibsaktier giver det eller det Udbytte. Det er Statens Opgave at sørge for Sikkerheden til Søs for Liv og Ladning og at sørge for, at dette i allerhøjeste Grad nationale Erhverv fuldt ud kommer til at staa paa Højde med det samme Erhverv i andre Lande.

Jeg skal gaa over til at omtale et meget omdisputeret Punkt, nemlig Sejladsen mellem Eksaminerne. Jeg vil ærlig tilstaa, at det forekommer mig, at naar Mellemsejladsen nu foreslaas sat ned til $\frac{1}{2}$ Aar, kunde den lige saa godt bortfalde, thi det forekommer mig, at den kun kan virke som en Gene. Der er ogsaa gennemgaaende Uvillie mod denne Afbrydelse. Man har den for øvrigt heller ikke nu mellem Styrmandseksamen og den udvidede Styrmandseksamen. Det er meget vanskeligt at udtale sig om, hvorvidt de Styrmande, der sejler mellem Styrmandseksamen og den udvidede Eksamen, har haft særligt Udbytte af denne Sejlads; det paastaas ganske vist fra enkelte Sider; men jeg tænker rigtignok, at den saa har strakt sig ud over et betydeligt større Tidsrum end et halvt Aar. Det er uvant for en ung Sømand at komme ind paa Skolen og kun beskæftige sig med aandeligt Arbejde, Friluftsmenneske som han er; det varer noget, inden han bliver indstillet til at drage Nytte af Bogen og lærer at læse paa den rigtige Maade. Man mener, at naar han nu endelig en Gang er godt i Gang med Studeringerne, burde han fortsætte og gøre sig færdig, og det forekommer mig, at det er der noget i. Jeg tager atter her Sagen fra et økonomisk Synspunkt. Han skal nemlig ikke blot være borte fra Skolen i et halvt Aar, men han skal sejle i et halvt Aar, i mindst et halvt Aar, og man kan ikke uden videre gaa ud fra, at han kan faa Hyre lige straks, lige saa lidt som man kan gaa ud fra, at han kan sejle lige til det Tidspunkt, da han igen skal ind paa Skolen. Der gaar en Tid til Spilde for Eleven, og det er en Tid, hvori der intet tjenes. Jeg er desuden bange for, at alt for mange ikke vender tilbage til Skolen og saaledes ikke faar Skibsførereksamen, men er henviste til de Stillinger, hvortil Styrmandseksamen giver Adgang. Jeg er bange for, at der bliver

en hel Del Mennesker, der ikke er naaet saa langt frem, som de ellers kunde være naaet, grundet paa økonomiske Vanskeligheder, og det maa man dog sige er et Tilbageskridt i Forhold til den nuværende Ordning. Men fra en Side, hvis Ord jeg tillægger stor Vægt, nemlig Bestyreren af Navigationsskolen i Marstal, fremhæves, at det vil være uhyre gavnligt at faa en saadan Mellemsejlads. Fra den Kant menes rigtignok ogsaa, at et halvt Aar er lovlig lidt. Det kan jo godt være, at en ung Sømand lider for meget under — skal jeg sige Stuekulturen og bliver kuldskaar, og saa har han godt af at komme ud og blive frisket op ved saadan en Sejlads. Men dette Halvaar forekommer mig kun at kunne virke som en uheldig og noget kostbar Afbrydelse. Skal denne Sejlads bibeholdes, kan jeg ganske slutte mig til, hvad et Par foregaaende ærede Talere har sagt, at saa bør det af forskellige Grunde være i Sejlskibe. Dels raader man derved Bod paa den Vanskelighed, der er ved at faa Navigatorer i Sejlskibe, og dels er det maaske netop i Sejlskibe, at saadan en ung Mand vil have mest Gavn af at foretage denne Sejlads. Det kan ikke være Hensynet til praktisk Uddannelse som Sømand, der gør sig gældende, idet der i § 8 i Lovforslaget om Sønæringen bestemmes, at man ikke kan faa Bevis som Skibsfører uden at have faret to Aar til Søs som Styrmand og endogsaa mindst eet Aar som første eller eneste Styrmand i søgaaende Skib udenfor indskrænket Fart eller paa Damp- eller Motorskib af over 100 Tons i denne Fart eller i udvidet Kystfart.

Den nye Styrmandseksamen er, som nævnt, ringere end den gamle, og det anser jeg for at være noget uheldigt. Det var at foretrække, om man kunde bibeholde den gamle Styrmandseksamen og lade Indehaverne heraf faa Ret til at føre Sejlskibe f. Eks. indtil 400 Tons i al Fart og Dampskibe i indskrænket Fart. Hvis man kunde drage Færøerne eller Island med ind herunder, vilde det have Betydning for en hel Del selvejende Skibsførere. Skibsførereksamen kunde saa give Adgang til at føre Dampskibe og Sejlskibe i al Fart. Jeg skal her indskyde, at jeg betragter det som et stort Gode, at den indskrænkede Fart er udvidet til at omfatte hele Østersøen. Et andet Punkt, som jeg betragter som en stor Forbedring, er, at den udvidede Skibsførereksamen er blevet frivillig. Man burde maaske have gjort Skridtet fuldt ud og ogsaa ladet den